

Imaórák

22.

Magyarok Nagyasszonya, oltalmazd nemzetünket!

2022. június

Drága gyermekek! Arra hívlak benneteket, hogy lélekben legyetek egyek Fiammal.

Hívlak titeket, hogy az imádság és a szentmise által, amikor Fiam különös módon egyesül veletek, próbáljatok meg olyanná lenni, mint Ő. Ti is legyetek készek úgy, ahogyan Ő, mindig Isten akaratát teljesíteni, nem pedig a sajátotok beteljesülését keresni. Mert gyermekeim, Isten akaratából vagytok, léteztek, Isten akaratával semmik vagytok...

Medjugorjei üzenet

Ajánlás:

Május a Szűzanya hónapja. Naponta köszöntjük Öt templomainkban, otthonainkban, közösen és egyénileg is. A köszöntésen túl, elmélkedjünk Mária helyéről az üdvtörténetben, nemzetünk életében és egyéni életünkben. És mivel folyamatosan szorongattatás vesz körül bennünket, kérjük hathatós közbenjárását, pártfogását is!

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Mária jelenléte nemzetünk életében, történetében bűvópatakként van jelen. Egyes korszakokban intenzíven, láthatóan is hat, máskor elhalványul, eltűnni látszik. Így van ez talán egyéni életünk folyamán is.

Nagyasszonyunk párfogására szükségünk van, ez különös hangsúlyt kap a nehézségek idején. Persze, nem mindenki tekinti Őt égi Édesanyjának. Sokan – jobb esetben – nem is foglalkoznak vele, vagy éppen gúnyal, ellenszenvvel tekintenek Máriára és az Őt tisztelőkre, Őt elfogadókra.

Szűzanyánk törődik velünk, aggódva figyeli botladozásunkat. Folyamatosan üzen, kér, figyelmeztet bennünket, az utóbbi 200 évben egyre gyakrabban. Egyházunk több jelenést már elismert, vizsgálja a többi esetet is.

Mária tehát jelen van az életünkben. Az a kérdés, én figyelek-e rá, hallgatok-e kérésére, anyai szeretetére? Érdeemes ezen egy kicsit elgondolkodnunk...

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában az Imaórák között:

2022.05.20. - 23:20

2022. június

Magyarok Nagyasszonya, oltalmazd nemzetünket!

Imaóra – 2022. május

Májusi imaóránkat a plébánia udvarára szerveztük, de az eső beteretelt bennünket a közösségi terembe. Kicsit szorosan ülve hangolódunk az imaóra gondolataira, amit László atya bevezető szavai indítottak:

Május hónapban vagyunk, egyik énekünk azt mondja: ez a legszebb hónap. S valóban a legszebb hónap, mert ez a Szűzanyánk hónapja. Annak a Szűzanyának, aki mindannyiunk égi Édesanyja. Annak a Szűzanyának, akinek a palástja alatt vagyunk mi egyenként is, de nemzetünk különösen is. Annak a Szűzanyának a hónapja, aki pártfogol bennünket az Ő Szent Fia előtt. Aki közbenjár értünk, aki mindig velünk van. Akinek kérhetjük a segítségét – különösen akkor, amikor úgy érezzük, hogy a bűn elhatalmasodott rajtunk.

A Szűzanyát köszöntjük ebben a mai imaórában, és kérjük anyai pártfogását, védelmét.

Május a Szűzanya hónapja, naponta köszöntjük templomainkban a loretói litániával, személyesen pedig a lelkületünknek, buzgóságunknak megfelelő imákkal – remélem otthonainkban is. Imaóránk elején – még húsvéti időben vagyunk – köszöntsük Máriát a feltámadási örömeinkkel:

Mennynek Királyné Asszonya, örülj szép Szűz, alleluja!

Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, alleluja!

Amint megmondotta vala, föltámadott, alleluja!

Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket, alleluja!

Mai imaóránkon – túl a köszöntésen, elmélkedjünk egy kicsit Mária helyéről az üdvtörténetben, nemzetünk életében és egyéni életünkben. És mivel folyamatosan szorongattatás vesz körül bennünket, kérjük hathatós közbenjárását, pártfogását is.

Testvérekkel beszélgetve, így a pandémia vége felé, csalódottan állapítottuk meg, hogy a mai kor embere sajnos nem érti az idők jeleit. Ez a szorongattatásban eltelt két év, amit fogjunk fel figyelmeztetésnek életünk törekenységére tekintettel, nem igazán hozott valamiféle megtérést, megújulást.

Azután itt volt a választás időszaka. Mária segített, hogy legalább a lehetősége meglegyen a szabad vallásgyakorlásnak. Kíváncsian, de nem túl nagy optimizmussal várom a hála jeleit nemzetünk életében, de akár egyházközségünkében is... Mert itt helyben sem jobb a helyzet meglátásom szerint.

Most meg itt vagyunk egy borzasztó háború körülményei között. Úgy tűnik, a megháborodott világ a magyarok józanságát, megfontoltságát, erőfeszítéseit is ellenünk akarja fordítani, hiába a menekültek érdekében tanúsított – eddig soha nem tapasztalt összefogásunk. Ha valamikor, most megint igazán szükségünk van Szűzanyánk pártfogására, oltalmára.

Mai imaóránkon ezen gondolatok körül elmélkedjünk, fohászkodjunk. Hogy megtaláljuk az egyéni és közösségi kiutat, a helyzetet elemezni, értelmezni kell. Olvasnunk kell az idők jeleit! És tennünk is kell, küzdenünk kell, hogy együttműködjünk az égi segítséggel.

Mária folyamatosan üzen, hogy mit is kér, mit is vár tőlünk. Idézzünk most egy régebbi medjugorjei üzenetéből:

„Drága gyermekek! Arra hívlak benneteket, hogy lélekben legyetek egyek Fiammal.

Hívlak titeket, hogy az imádság és a szentmise által, amikor Fiam különös módon egyesül veletek, próbáljatok meg olyanná lenni, mint Ő; ti is legyetek készek úgy, ahogyan Ő, mindig Isten akaratát teljesíteni, nem pedig a sajátotok beteljesülését keresni. Mert gyermekeim, Isten akaratából vagytok, léteztek, Isten akarata nélkül semmik vagytok.

Édesanyaként azt kérem tőletek, hogy életetekkel beszéljete Isten dicsőségéről, mert ily módon az Ő akarata szerint önmagatokat is megdicsőítetek. Minden felebarátotok iránt tanúsítatok alázatot és szeretetet. Ezen alázat és szeretet által Fiam megmentett benneteket, és megnyitotta számotokra a Mennyei Atyához vezető utat.

Kérlek benneteket, nyissatok utat a Mennyei Atya felé mindazok számára, akik még nem ismerték meg, és nem nyitották meg szívüket az Ő szeretetére. Életetekkel nyissatok utat mindazok számára, akik még tévelyegnek az igazság keresésében.

Gyermekeim, olyan apostolaim legyetek, akik nem éltek hiába! Ne felejtsetek el, hogy majd a Mennyei Atya elé kell állnotok és számot kell adnotok önmagatokról. Legyetek készen!

Újra figyelmeztetlek benneteket, imádkozzatok azokért, akiket Fiam meghívott, akiknek megáldotta a kezét, és akiket nektek ajándékozott. Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok pástoraitokért. Köszönöm nektek.”

Medjugorje, 2013 április 2.

Fogadjunk szót Máriának, imádkozzunk saját és nemzetünk megtéréséért, lelki vezetőinkért, papjainkért.

Ó, kegyelmek Úrnője, fordítsd szemedet e népre, mely századok óta hűséges hozzád és a te Fiadhoz! Tekints e nemzetre, mely reményét mindig a te anyai szeretetedbe vetette. Tekints reánk irgalmas szemeddel, és nyerd el nekünk, gyermekeidnek azt, amire leginkább szükségünk van.

Nyisd meg a gazdagok szívét a szegények és szenvedők szükségletei iránt. Add, hogy a munkanélküliek munkaadóra találjanak. Segítsd a hajléktalanokat, hogy otthonra találjanak. Adj a családoknak minden nehézséget legyőző szeretetet. A fiataloknak nyiss utat és távlatot a jövőbe. Oltalmazó palástodat terjeszd ki a kicsinyekre, hogy meg ne botránkoztassák őket.

A szerzetes közösségeket éltesd a hit, a remény és a szeretet kegyelmével. Segítsd a papokat, hogy Fiad nyomán járjanak, és ajánlják föl életüket mindennap a bányákért.

Esdd ki a püspököknek a Szentlélek világosságát, hogy itt a Földön az Egyházat egyetlen és egyenes úton vezessék Fiad országa felé. Ámen.

Nagybőjti vasárnapokon, illetve első vasárnapokon egyházközségünkben többen följárunk a kálváriára, hogy Jézus szenvedéséről elmélkedjünk. Most egyik ilyen elmélkedésünk részletét idézzük fel, amit Szent-Gály Kata fogalmazott meg a 4. stációban, amikor Jézus Szent Anyjával találkozik. Itt kirajzolódik a mi viszonyulásunk is Máriához.

Testvérek,

Krisztus nemcsak mondotta, hogy olyanok legyünk, mint a gyermekek, hanem gondoskodott arról, hogy felnőtt fejjel is azok maradhassunk. Keresett számunkra egy jó édesanyát - egy végtelenül szelíd és halk szavú asszonyt-, aki már végighaladt ezen a sáros földön előttünk, de soha semmi por sem tapadt reá.

Milyen kár testvérek, hogy sokszor vele is úgy bánunk, mint általában a földi anyákkal: nem érünk rá meghallgatni se panaszát, se aggodását a világ életéért, lerázzuk magunkról a jó tanácsot, a figyelmeztető szavát is, és mert úgy sietünk reggel munkahelyünkre, arra sincs időnk, hogy Avet-t köszönjünk néki.

A gyermekek is követik példánkat, - hiszen oly régen elhagytuk az esti közös imát, a rózsafüzért se mondjuk már a családban-, s annyi tennivalónk van mindig, még a pihenés napjaiban is, hogy a fohászok üdvözlő lapjait se adjuk fel címére az élet különböző állomásain.

Egyedül a szenvedés juttatja eszünkbe anyánkat, vagy a halálnak szent közelsége,- ilyenkor jajgatunk és hozzá kiáltunk, Ő pedig jön azonnal,

jön egyszerűen, puha kézzel, anyásan, mintha mindig a legjobb gyermekei lettünk volna.

Testvérek, szeressük ezt a halk szavú asszonyt, Máriát!

A mai embernek – úgy tűnik – minden fontosabb, mint a saját lelke, lelki élete. Azután csodálkozik, hogy a világ összedől körülötte. Kicsiben is, nagyban is. Hullanak szét a családok, a gyerekek sokszor nem értenek szót a szüleikkel, nevelőikkel. A világban fokozódik a keresztényüldözés. A vad liberalizmus hatására mérhetetlen önzés tombol, a hagyományos – megtartó – értékrendünket kigúnyolják, üldözik. Nem sorolom tovább, látjuk pusztulás jeleit minden téren. Forduljunk újra Máriához kéréseinkkel. A könyörgésekre válaszoljuk majd: ***Ments meg minket!***

Amikor hazánkat és nemzetünket a Te anyai oltalmadba ajánljuk, és könyörögve kérjük számára a lelki megújulás kegyelmét, ezt a felajánlásunkat is a Te anyai Szíved szeretetére bízunk. Mária Szeplőtelen Szíve, segíts legyőznünk a gonosz minden fenyegetését, mindazt a rosszat, ami a mai ember szívében oly könnyen gyökeret ereszt, aminek már ma is mérhetetlen következményei terhelik népünket és az egész világot, és ami a jövő útját egészen elzárni látszik előlünk!

Az éhínségtől és a háborúktól - *ments meg minket!*

Az atomháborútól, az emberiség beláthatatlan következményekkel járó önpusztításától és minden háborútól - *ments meg minket!*

Az emberi élet, a fogantatás pillanatában kezdődő élet elleni minden bűntől - *ments meg minket!*

A gyűlölettől és az ember istengyermeki méltóságának semmibe vételétől - *ments meg minket!*

A társadalmi, állami és nemzetközi igazságtalanságok minden megnyilatkozásától - *ments meg minket!*

Isten parancsolatainak semmibe vételétől - *ments meg minket!*

Minden törekvéstől, mely arra irányul, hogy az Istenre vonatkozó igazságokat kiirtsa az emberek szívéből - *ments meg minket!*

A Szentlélek ellen elkövetett bűnöktől - *ments meg minket!*

Ó, Krisztus Anyja, halld meg kiáltásunk hangját, melyben egész népünk és minden ember szenvedése benne remeg! Nyilvánuljon meg újra a világ történetében az Irgalmas Szeretet hatalma! Állítsa meg a rosszat! Formálja át a lelkiismereteket! A Te Szeplőtelen Szívedben ragyogjon föl mindannyiunk számára a remény világossága és az Isten szeretetében való jövő bizonyossága! ***Magyarok Nagyasszonya, hazánk védasszonya, könyörögj nemzetünkért! Amen.***

Közös énekünkkel is fohászkodjunk égi Édesanyánkhhoz:

**Mária, jó anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk. Ó nézz, ó nézz le ránk.
Hittel sok gyermeked tőled vár szép jelet. Tőled, tőled, ó jó anyánk.
Mária, jó anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk.**

**Új harcok, új szavak, új eszmék hullanak, mégsincs, mégsincs remény.
Mégfáradt szép szemek megtörten fénylenek. Ó mért, ó mért,
ó, mondd miért?
Mária, jó anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk!**

**Eltévedt nemzedék két kézzel szórja szét minden kincsét, hitét.
Nem hisznek semmiben, nem bíznak senkiben, ó mért, ó mért,
ó, mondd miért?
Mária, jó anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk!**

Szent István királyunk felajánlása óta – immár 1000 esztendeje – Mária oltalma alatt élünk. De úgy gondolom, nagyon sokan egyéni sorsunkat is Mária oltalmába helyezve éljük meg. Így tette ezt Sík Sándor is.

Sík Sándor: A kék palást

*Mottó: „Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!”
(Boldogasszony Anyánk)*

Amelynek színe mint a menny
És mint az édesanya-szem,
Olyan ölelő, olyan áldott,
Énekelem a Kék Palástot.

Ó tőlem milyen messze már
Amely eléd bírálni jár,
A farizeusi szemöldök.
Már gyermeki bizalmat öltök.

Kék mint az ég, jó mint az ég:
Mélység, magasság, messzeség,
Körülkarol és el nem enged,
Megharmatoz és fölmelenget.

Bizalmat, jó meleg ruhát:
Ha rám uszítja táborát
A Bűnnek Isten-túrta titka,
Elburkolózom ráncaidba.

Olyan könnyű a mosolya!
Búzavirág és ibolya.
És mégis oly kimerhetetlen
És titokzatos, mint a tenger.

De nem magam, mind elhozom,
Kiért a gond mázsája nyom,
Mind, mind, aki kedves szívemnek,
Kézen vonom megbújni benned.

Az árvákat, a foglyokat,
S kik megjárták a poklokat
A sötétség évein által, –
Fogadd alád, anyai Fátyol.

S akik után szívünk sajog,
A nagyszemű ártatlanok,
A kisdedek, s akik még jönnek
Másnapján az eldült özönnek...

De már nem is imádkozom:
Úgy buzog föl a bizalom
Szívem megéledt melegéből
Mint a forrás a föld szívéből.

Fölöttem a végtelen ég,
Lenn: hallgató arany kepék:
Keresztbe kötve várja sorsát
Szegény, pihegő Magyarország.

Az eleven-kék bolt, a menny.
Mintha libbenne odafenn,
És békére és háborúra
Egy nagy kék palást ráborulna.

Közös énekünkkel is forduljunk Jézus Anyjához.

***Te vagy földi éltünk vezércsillaga,
édes reménységünk, kegyes Szűzanya.
Téged rendelt jó anyánknak az Isten Fia,
azért áldunk örvendezve, ó Szűz Mária.***

***Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán,
hogy kövessünk annak egész folyamán.
Téged rendelt jó anyánknak az Isten Fia,
azért áldunk örvendezve, ó Szűz Mária.***

Sík Sándor következő vallomását már többször elmondtam imaóráinkon, talán valamelyest illik rám. Most is a piarista pap-költő szavaival fordulok a Szűzanyához.

Sík Sándor: Bölcsességnek széke

Nagy Királynő, kit tizenkét
Csillag koronáz,
jóságodhoz könyörög egy
Öreg iskolás.
Félve jön csak, szívszorongva,
Olyan félszegen,
Mint egy gyermek, aki gyónni
Először megyen.

Félve jön, hogy eldadogja
Szíve vágyait,
Gyermeksége ötvenéves
Imádságait,
S amit akkor nem tudott és
Nem mert volna még:
Hogy a gyermekség malasztját
Küldje rá az ég.

Voltam én is gyöngye gyermek,
Fürge kisfiú;
Kölyök aztán, kezes-lábas,
Legény is, hiú.
Lettem aztán java-férfi,
Rendes mégpedig:
Akiből tizenkettőből
Egy tucat telik.

Aztán Isten tudja, hogy, de
Úgy kerülközött,
Mester lettem, számadó a
Báránykák között,
Terelgettem, tanítottam,
Úgy, amint való,
Még tekintélyt is szereztem,
Mint írástudó.

Sok tudós tudatlanokkal
Fújtam egy-követ.
Mennyországból is nem egyszer
Jött hozzám követ.
Tudom már, hogy nincsen új a
Forgó nap körén.
Hát most, Bölcsességnek Széke,
Hozzád jöttem én.

Öntsd belém a bölcsességet:
Úgy is mondanám,
Hogy a gyermekség malasztját
Esedezd le rám.
Engedd újra visszaélnem
Bokros éveim,
Lenni mint a régi kiseded
Jézus térdein.

Aki bízó, aki tiszta,
Aki egyszerű,
S anyakézből édes neki
Ami keserű.
S ha elpilledt a játékban,
Csak egyet kíván:
Elaludni jó öledben
Édes jó Anyám.

„Isten előtt ki nem gyerek?” – kérdezi Sík Sándor egy másik versében.
Ezzel a gyermeki lelkülettel kérleljük Szűzanyánkat:

Boldogságos Szűz Mária, Isten anyja: segíts, hogy mindig gyermeki szívem legyen: tiszta és finom, mint a forrás! Segíts, hogy egyszerű szívem legyen, melyet sohase borít el a keserűség! Segíts, hogy erős szívem legyen: tudjak áldozatot hozni, - és gyengéd szívem legyen, mely együtt tud érezni másokkal! Adj hálás szívet, mely örülni tud annak, amit kapott, és adj nemes szívet, mely senkivel szemben sem hordoz keserűséget!

Segíts, hogy szelíd és alázatos szívű legyek: tudjak szeretni önzetlenül, és boldog legyek, ha adhatok! Adj kitartó, bátor szívet: hogy soha ne ismerjek lanyhulást. Ámen.

Máriát sokféleképpen becézgetjük, kérleljük, különösen is a litániák szövegeiben. Sok templom titulusa is Mária valamilyen jellemzője, neki tulajdonított szolgálata. Nemzetünk sok tagja a bűn fogságában van, most ezzel a gondolattal kérleljük az Istenanyát.

Ima a fogolykiváltó Boldogasszonyhoz

Szentséges Szűz Mária, Fogolykiváltó Miasszonyunk! Gyermeki bizalommal fordulunk Hozzád. Légy közbenjárónk Isten előtt! Nemzetünket végzetes veszély fenyegeti. Testvéreink közül sokan szenvedélyeik rabságában sínylődnek. Az alkohol, a kábítószer, a nikotin mértéktelen élvezte, a zabolátlan testiség szenvedélye pusztít közöttünk, dönti romba a családi otthonokat, sorvasztja nemzetünket. Történelmünk válságai során őseink Hozzád fordulnak, és Te meghallgattad őket, áldott Nagyasszonyunk. Légy ma is végzetes bajunkban közbenjárónk! Isten adjon erőt a lelki harcban, hogy megszabaduljunk szenvedélyeink rabigájából. Különösen irgalmadba ajánljuk azokat, akikért felelősek vagyunk: családunk tagjait és a jövő zálogát, a magyar fiatalokat.

Fogolykiváltó Boldogasszony, Krisztusnak Szent Anyja és nekünk is Édesanyánk, légy közbenjárónk szent Fiadnál! Ámen.

Szép májusi este van, mindjárt énekeljük is egyik szép énekünket, de előtte idézzük Gárdonyi Gézát.

Gárdonyi Géza: Esti harangszó

Szép májusvégi estén egyedül
ülök a kertben. S nézem, mint merül
az égi nap a földi kék homályba,
a hegyek ibolyaszín fátyolába.
A völgyben lenn, már feketül az árnyék.
Elcsöndesül az emberlakta tájék.
Csillag ragyog a Mátra tetején,
A távolból harangszó száll felém:
Üdvözlégy Mária!

Ha elgondolom, hogy e Föld színén
valóban élt e tiszta, égi lény!
Járt-kelt, mint mink: a lábának nyomát
a porban hátrahagyta merre ment:
hajába tűzött fehér violát -
tán épp ilyet, mint kertemben terem...
S ő maga volt a legszebb viola:
Isten közöttünk járó angyala!
Üdvözlégy Mária!

Tán ilyen est volt, ilyen csillagos,
az ég ily kék, a föld ily harmatos,
s a kerti fák így álltak a homályban,
amikor ő szobája magányában
ott térdelt a kis gyékény szőnyegen,
s imádkozott mélázón, csöndesen,
imádkozott magasba néző szemmel...
S a szoba megtelt égi fényözönnel:
Üdvözlégy Mária!

A Göncölszekér épp így állhata,
midőn az országút két vándora
a betlehemi völgyben haladott.
A férfi öszvér előtt ballagott.
A nő fenn ült halványan, szenvedőn.
Pásztorok ültek tűznél a mezőn,
és így szólt egy: - „A város telve néppel.”
A másik szólt: - „Itt hálhattok az éjjel.”
Üdvözlégy Mária!

Tán épp ily fű-illatos este volt,
tán épp így fénylett fenn az égi hold,
midőn egyszer a búzaföldön át
a gyalogúton haza lépkedett,
fehér-szelíden, mint a holdvilág, -
karján tartva az alvó kiseddet,
ki vállra hajló fejjel aludott.
Kalász kalászra bókolt, susogott:
Üdvözlégy Mária!

Óh gyöngyvirágok, rózsák, liljomok!
Leheljete az égbe illatot!
Ő bizonyára ismert titeket,
mikor e Földön járt közöttetek,
s hozzátok hajolt, s szólt édesen:
„Kedves virágom, rózsám! szegfüvem!”
Ma is szerető szemmel néz le rátok,
Virágajakkal ti is susogjátok:
Üdvözlégy Mária!

Énekeljünk:

*Néked ajánljuk, Szűzanyánk,
A legszebb hónap alkonyát.
Ezer nép híven zengi ma:
Ó, üdvözlégy, Mária!*

*Éneklí tiszta gyermekajk
S kik érzik a sok földi bajt,
Eszegve száll szívük dala:
Ó, üdvözlégy, Mária!*

*Hallja a bűnös és zokog,
Hogy elhagyta a hajlokot,
Melyben a legszentebb ima:
Ó, üdvözlégy, Mária!*

*Ó, tudjuk: május estelén
Az égben is több lesz a fény
S zengőbb az angyalok dala:
Ó, üdvözlégy, Mária!*

Mai összejöveteleink vége felé újra csak egy imával foglaljuk össze kéréseinket. Sok-sok fohászunkat bizalommal mondjuk, nem is annyira magunkért, hanem a ránk bízottakért, ahogy Sík Sándor írta: „akikért a gond mázsája nyom”. Jövőféltésünk, nemzetünk sorsa, gyerekeink, unokáink, -mind benne foglaltatnak.

Ó, Mária, Isten Anyja és minden ember Anyja, kérjük oltalmadat és hathatós közbenjárásodat.

Édesanyánk, Te ismered és megosztod szenvedéseinket és reményeinket. Mária, Béke Királynője, Rád bízunk hazánkat, anyai oltalmadba ajánljuk magunkat, kérjük Tőled a békét és a kiengesztelődést Magyarország számára.

Kérünk, kíséj el bennünket utunkon, - bennünket, akik mint János apostol, szeretnénk befogadni Téged, hogy megtanuljuk, hogyan legyünk Jézushoz hasonlók. Isten Lelke nyissa meg a szíveket a szeretet és az igazság számára, és vezesse el népünket a kölcsönös megértésre és a béke őszinte akarására. Ebben az egységben ajánljuk fel Neked különleges

módon Magyarországot, a magyar Egyházat, és minden magyart, akinek különösen szüksége van erre a felajánlásra.

Ó, Magyarok Nagyasszonya, Rád bízunk nemzetünket, elsősorban a legvédtelenebbeket: az ártatlan gyermekeket, az útkereső fiatalokat, a szétzilált családokat, a magányos öregeket, a nélkülözőket és a betegeket, mindazokat, akik elhagyatva, remény nélkül élnek.

Rád bízunk, Mária, Megváltás Hajnalpírja, jövőnket és utunkat az új évezredben. Ámen

Mai imaóránkon égi Édesanyánkról gondolkodtunk, hozzá imádkoztunk. A hónap elején volt Anyák napja. Földi Édesanyánk mutatta meg nekünk az égit, vezetett hozzá. Illendő, hogy ebben a körben is megemlékezzünk – méghozzá a köszönet és hála hangján örölük is. Természetesen mind a köztünk élőkről – Zsófi egy imával, mind a már eltávozottakról – jómagam egy dallal.

Révész Ágnes: Anyák napi ima

Mindenható Istenem! Köszönöm, hogy olyan édesanyát adtál nekem, aki megtanított engem legelőször is imádkozni. Áldd meg őt, és áldj meg minden édesanyát, akik az anyai méltóságban részesültek, és vállalták mindazokat a fáradalmakat, amelyeket értünk túrni és szenvedni kellett. Óvd meg őket, ahogyan ők óvtak bennünket minden veszélytől, lemondva minden kényelemről. Add, ó Istenünk, hogy minden édesanya a Te Szíved szerint nevelje gyermekeit! És áldd meg kérünk, a nagymamákat is, akik nekünk szüleinket felnevelték.

Végül, boldogságos Szűzanyánk, Hozzád fordulunk, Fogadj minden édesanyát anyai palástod alá, segítsd őket, hogy olyan szeretettel gondozzák gyermekeiket, amint Te gondoztad egyszülött Szent Fiadat. Növelj az édesanyákban is, bennünk is a hitet, a reményt és a szeretetet, segíts, hogy soha el ne veszítsük ezt. Taníts meg arra, hogy Istenben bízva boldogok legyünk minden veszélyben, s hogy egykor a fényes égi hazában Veled együtt dicsőíthessük a teljes Szentháromságot. Ámen.

Tarnai Kiss László: Anyám

***Rád gondolok mindig édesanyám,
Lépésem óvtad vigyáztál rám.
Te adtál nekem mindent mi jó,
Anyám, ó anyám, ó.***

*A sok rossz ember ki hibádra les,
Kisfiam vigyázz, hogy el ne ess!
Így mondtad mindig, kis gyermekem,
Meséltél sokat nekem.*

*De elmúlt a nyár és hűvös az ősz,
Én hívlak, de Te már többé nem jössz.
Elmentél arra, honnan nincs vissza út,
Rám hideg éjszaka hullt!*

*Én fázom, de többé Te be nem takarsz,
de a felhőkből rám néz egy aggódó arc.
S ha veszélyben lennék éltém során,
onnan is vigyázz reám.*

*De elmúlt a nyár és hűvös az ősz,
Én hívlak, de Te már többé nem jössz.
Elmentél arra honnan nincs vissza út,
Rám hideg éjszaka hullt!*

*Én fázom, de Te többé be nem takarsz,
de a felhőkből rám néz egy aggódó arc.
S ha veszélyben lennék éltém során
Anyám te vigyázz reám.
Anyám te vigyázz reám.*

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda